

DE BOUWKUNDIG AMBTENAAR

OFFICIEEL ORGAAN VAN DE VEREENIGING VAN BOUWKUNDIGEN

Verschiijt den 1sten en den 16den der maand

Redactie: Heveaweg 24, Meester-Cornelis

ADRESSEN.

Voorzitter: W. H. Th. Marcus, Heveaweg 24
Meester-Cornelis, tot wien men zich te wenden heeft
voor persoonlijke belangen en voor vereenigings-
aangelegenheden en die tevens de redactie der *B. A.*
voert. Tevens adres voor bestellingen van oude nrs.
I. B. T. en Bibliotheeknummers.

Secretaris-Penningmeester: J. C. de Keyzer, Wil-

- helminastraat 10 Bandoeng, Postkantoor Riouw-
straat. Tevens *Administrateur I. B. T.* voor:
- a. Aanmelding als lid V. v. B.
 - b. „ „ abonné *I. B. T.*
 - c. Adresverandering en contributie.
 - d. Vereenigingsaangelegenheden.
 - e. Opgaven van advertenties.

H.B.B.L. „GENEUGTEN" EN..... „FAIR PLAY".

In alle toonaarden kan men in verschillende vakorganen en dagbladen, en op vergaderingen hooren verkondigen, dat de H.B.B.L. *niet* de noodige billijkheid betracht, en dat er zoowat *niets* van goed is. Behalve dan — voor de Blijvers — de inzichten ten aanzien van het peil der bezoldigingen. Dit peil — hoewel „diffuus” overgaande van *laag* „A. peil” naar boven tot een aanvaardbaar „B. peil”, en van „C. peil” naar beneden tot eenzelfde hoogte (of laagte) komende — zal volgens de Salaris-commissie, hoewel met andere woorden gezegd, voor de Westersch opgeleiden in betrekkingen met Westersche inslag of oriëntering een behoorlijk bestaansminimum moeten verzekeren, zoodat het de ambtenaren uit de kampongs en van pauperisme afhoudt. Doch wat met dat „peil” wordt voorgespiegeld zal blijken niet zoo heel „rotsvast” te staan. Immers:

1. de kolommen der B.B.L. 1925, aangevende een reeks „vervolg-betrekkings, worden uit één gerukt en ondergebracht in *aparte schalen*, met nummers, die palen ver van elkaar afliggen. Men — de onbekende „men” — beweert, dat de salariscommissie daarbij de bedoeling had de ambtenaren de kluts kwijt te doen raken.

2. het bloksysteem, met „geknepen” formatie's enz. enz., maakt een bevordering naar de

hoogere kolommen — de hoogere „nummers” der H.B.B.L. — even ongewis en twijfelachtig als de kans op een hoofdprijs van de groote loterij.

3. er worden „regionale” betrekkingen geschapen, en de bij de H.B.B.L. behorende „maandloon”-en „werklieden”-reglementen hevelen vele betrekkingen der B.B.L. 1925 over, ontnemen de ambtenaren zelfs de *mogelijkheid* tot verzekering van hun „rechtspositie”.

Méer behoef er „princiepelyk” niet te worden aangevoerd *tegen* de H.B.B.L. Doch thans moet even gewezen worden — wij hebben het *steeds* nagelaten — op de minder-waardige *tendenzen* van sommige groepen van ambtenaren. Ze hebben wellicht zóó geredeneerd: „Er is slechts een zeker bedrag beschikbaar voor salarissen. Het is niet mogelijk om het aantal tot minder dan de helft terug te brengen” — en dan zullen de brave lieden, vooral sommige woordvoerders van of belanghebbenden „C. schalers” natuurlijk óók maar weer op de „B. schalers” willen buiken; daarvan zijn er natuurlijk teveel — „en *dus* moet er naar *billijkheid* worden gestreefd. D.w.z. dat de B. schalers, vooral die commiezen en middelbare technici, de B. 9 en B. 12 lui veel te veel nog hebben. Dat is zoo’n groot aantal menschen, en als dáár nu eens flink op wordt bezuinigd, dan..... schiet er wat meer over voor..... de „import”, de „uitgezondenen”

Het is papier-en tijd-verknoeien om *alles* over te nemen, wat naar aanleiding van die „scheelkijkerij” naar de B. schalers — nogmaals, v.n. door bepaalde C. schalers, die pogen op een *minder faire* wijze de A. schalers op hun hand te krijgen — wordt gezegd en geschreven. Het volgende is overgenomen uit het Bataviaasch Nieuwsblad van 18 Januari j.l.

„Een klerk, aanstellingseisch einddiploma lagere school, wordt bij zelfs *minimale* (Atten-deering van mij. W. M.) geschiktheid commies; nieuw eindsalaris f 300.—; bij *eenige* (curs. van mij. W. M.) meerdere geschiktheid kan hij hoofdcommies — eindsalaris f 420.— en *dikwijls* (Excusez W. M.) zelfs kantoorhoofd — voor-gesteld eindsalaris f 525.— worden”.

Deze voorstelling van zaken is *geraffineerd misleidend*, omdat zelfs in „normale” tijden een opklimming van klerk tot den rang van commies, hoofdcommies en kantoorhoofd alleen aan de besten, aan de *volledig* geschikten een kans biedt, terwijl met de H.B.B.L. in uitzicht wordt gesteld, dat slechts be-zitters van einddiploma Mulo of H.B.S. 5, en dan voor de „meest”-geschikten uitsluitend bereikbaar bij zwaar „boffen”, de hoogere „nummer-schalen” kunnen halen..... indien ze „tijd van leven” hebben. Zoo om en bij de zestig jaar oud en indien zij door het kauwen op „promotie-kansen” wellicht „tandeloos” geworden zijn. Het volgende is geciteerd, óók uit het Bataviaasch Nieuwsblad..... Apropos, de Redactie zal hopelijk bij nader inzien d.g. stukken in den ver-volge met een korreltje zout een plaatsje geven, of..... opnemen als „ingezonden, buiten verantwoor-delijkheid”..... en wel van 19 Januari.

„Maar waar komt nu vandaan de zoo afwijken-de waardeering van kantoorpersoneel? (Och brave ridders, dat komt *natuurlijk* door den invloed van den Bondsvoorzitter van het I.E.V., den heer F. H. de Hoog op den Minister van Koloniën; snapt ge dat nòg niet? W. M.). Hier is de oplossing blijkbaar te zoeken in de stabili-satie op Westersch peil, tenminste voor de af-loopende groep kantoorpersoneel, die volgens een B. schaal wordt bezoldigd, gelden de volgende verhoudingen:

	B. B. L. (Berekening Damme)	B. B. L. minus 30 %	Voorstel van Buuren.	Verskil tus- schen voor- stel en B.B.L. minus 30 %
kantoorhoofd	700	490	525	plus 7 %
hoofdcommies	550	385	420	„ 9 %
1e commies	425	298,50	300	„ ½ %
commies	325	227,50	300	„ 32 %

„Maar ook dit blijft zeer zonderling, want het kan toch moeilijk de bedoeling van den Heer van Buuren zijn het stabilisatieproces in opwaartsche

richting te forceeren. Hier komt bij, dat hij nog even van de gelegenheid heeft geprofiteerd om den commiezenrang, tot nu het eindpunt voor *minder geschikte* (Curs. van mij. W. M.) krachten, samen te trekken met den hooger ge-taxeerden eersten commies, zoodat de commiezen op B-peil ten opzichte van de 17% salaris-korting f 30.— of plus minus 11% vooruit-gaan, terwijl de eerste commiezen belangrijk verder worden gedrukt. (f 53.— of 15%). Blijkbaar dus een *premie op ongeschiktheid*”. (Curs. van mij. W. M.).

Men ziet, met valsche voorstellingen wordt „ge-tracht” den schijn te wekken, alsof een B. schaal — waar het grootste aantal middelbare krachten de ver-schillende B. 9 kolommen bezetten — buitengewoon is bevoordeeld. En..... neemt nu eens die arreme C. schalers, vooral de „academici” enz., de wel-beschaafde „import”-krachten, de „bedrogen-uitge-zondenen”, die worden niet eens gelaten op een „gestabiliseerd” C-peil. Stakkers toch, nietwaar?

Wij volstaan voorloopig met het signaleeren van d.g. unfair gedoe. Wij rekenen stellig op heftige reactie hierop, doch zullen het antwoord niet schuldig blijven. En..... wij wenschen nog dit ééne naar voren te brengen. *Indien de C. schalers „dynamisch” willen werken, de B. schalers, de B. betrekkingen willen terugdringen naar een lager A.-peil, dan moeten zij de gevolgen van hun liefdadige opzet zelf onder-vinden. Dan zullen alle B. schalers er goed aan doen — vooral de Blijvers, in verband met plaatsings-mogelijkheden voor het komende geslacht — er bij de Regeering unaniem op aan te dringen, alle betrek-kingen, tot de hoogste toe, terug te brengen naar een A-peil, met verhoudingen, die niet al te ver uiteen-loopen. Met verhoudingen tot de hoogste betrekkingen in de C. schalen, die niet al te hoog uitsteken boven die der Oostersche maatschappij. En — vanzelfsprekend — met behoud van grondslag I. der B.B.L. 1925.*

W. M.

DE BEHANDELING VAN SUBSIDIEAANVRA-GEN VOOR SCHOOLGEBOUWEN.

III

Verbouwingen en vernieuwingen.

Voor verbouwingen en vernieuwingen, waaronder begrepen meer belangrijke herstellingen, geldt in wezen hetzelfde als uiteengezet voor nieuwbouw: voor de beoordeeling van de urgentie en de te betrach-ten zuinigheid dient dezelfde maatstaf te worden aangelegd als gold het een Landsinstelling. In ver-band echter met de moeilijkheid de urgentie dier werkzaamheden te beoordeelen, nadat zij eenmaal verricht zijn, werd bij rondschrjven van den Directeur van Onderwijs en Eeredienst van 24 October 1929

No. E 40/34/16, aan alle schoolbesturen medegedeeld, dat het ter voorkoming van teleurstellingen in de verwachting, dat voor dergelijke werkzaamheden subsidie zou worden verleend, noodzakelijk geacht werd, dat *vooraf* het oordeel van den betrokken waterstaatsambtenaar en onderwijsinspecteur werd ingewonnen. Op subsidieaanvragen, waarbij met het vorenstaande geen rekening gehouden is, wordt sedert in den regel dan ook afwijzend beschikt. Het uithbrengen van een technisch advies is echter ook in deze gevallen, voor zoover mogelijk, gewenscht, daar andere factoren er toe kunnen leiden, dat het departement van O. en E. van de aangenomen gedragslijn afwijkt.

Deze regeling bleek tot voor kort geheel bevredigend te werken; onder de huidige omstandigheden, welke het onvermijdelijk maken bij de beoordeeling der urgentie van bedoelde werkzaamheden strengere normen aan te leggen dan voorheen, is echter de wenschelijkheid van centrale departementale beoordeeling der zich voordoende gevallen naar voren gekomen. Ofschoon de gelegenheid geschapen werd de technische zijde van de hierbedoelde, met bouwsubsidie te verrichten werkzaamheden *vooraf* door het departement B.O.W. te doen beoordeelen, wil het mij voorkomen, dat het althans voor belangrijke werken steeds aanbeveling verdient bij de afgifte door den plaatselijken waterstaatsambtenaar van een urgentieverklaring, aan het betrokken schoolbestuur tevens mede te deelen, dat bedoelde verklaring slechts het karakter van een voorloopig advies draagt, en het eindadvies door het departement B.O.W. zal worden uitgebracht.

Van belang is tenslotte nog er op te wijzen, dat slechts vernieuwingen, herstellingen enz., van reeds gesubsidieerde gedeelten, in rekening kunnen worden gebracht bij de berekening van den subsidiegrondslag (vgl. ook onder **Onderhoudssubsidie**), terwijl verder vermelding van de oorzaken, welke tot deze vernieuwingen of herstellingen geleid hebben in sommige gevallen gewenscht is, b.v. indien veroorzaakt door verwaarloozing van het gewoon onderhoud, door foutieve constructie e.d.

Onderhoudssubsidie.

Als maatstaf voor de onderhoudssubsidie gelden voor schoolgebouwen, opgericht met bouw- of hypotheeksubsidie, de onderhoudskosten van een gelijksoortige openbare school; deze zijn gebaseerd op de plaatselijke koelieloonen en dus bekend.

Bij huursubsidie wordt (tot 1 Jan. 1934) een vast percentage van de geschatte bouwsom voor het onderhoud gegeven, welk percentage reeds begrepen is in de verleende subsidie.

Doordat zich het geval kan voordoen, dat een deel van het complex, waarvoor de onderhoudssubsidie

aangevraagd wordt, niet gesubsidieerd is, een deel met huursubsidie en het restant met bouw- of hypotheeksubsidie opgericht werd, moet er rekening mede worden gehouden, dat voor de bepaling van den subsidiegrondslag slechts het onderhoud, dat ten koste werd gelegd aan laatstbedoeld gedeelte, in aanmerking kan komen.

Bijzondere gevallen.

Huursubsidie.

Zooals reeds werd opgemerkt, geldt het voorgaande ongeacht den vorm, waarin de subsidie verleend zal worden. Veelvuldig doet zich evenwel bij huursubsidies het geval voor, dat niet uitgegaan kan worden van de — op basis van in terrein en gebouw vastgelegd kapitaal — geschatte huurwaarde, n.l. wanneer in de huisvesting van de bijzondere school voorzien wordt, door inhuur van een aan derden toebehoorend gebouw. Voor de bepaling van de huursubsidie in deze gevallen, zich weer op basis van het algemeen geldend grondbeginsel stellend, komt men tot de volgende gedragslijn.

In de eerste plaats dient te worden nagegaan of het ingehuurde gebouw, zoowel wat betreft te benutten ruimte, gevraagde huurprijs, als andere factoren het meest geëigende is ter plaatse. Slechts indien ter plaatse geen andere gebouwen voor het doel in aanmerking kunnen komen, kan dit onderzoek achterwege blijven, en dient dan de *geheele* huurprijs als grondslag te worden aangenomen; voor een openbare school toch zou in dat geval ook deze huur betaald moeten worden. In andere gevallen dient echter slechts de in verband met het plaatselijk huurpeil billijk geachte huur als grondslag te worden aangenomen, met dien verstande dat, indien de benutte ruimte kleiner is dan van het geheele complex, slechts een evenredig deel in rekening ware te brengen (de bepaling van dit gedeelte kan geschieden op de wijze als voorgeschreven voor afstand van kantoorruimten). Om misverstand te voorkomen zij er op gewezen, dat laatstbedoelde beperking slechts slaat op die gevallen, waarin een grooter gebouw wordt ingehuurd dan voor de huisvesting van de te *subsidieeren* klassen, enz., strikt noodig is te achten, terwijl *ter plaatse de mogelijkheid bestaat een meer met de vereischte afmetingen overeenstemmend gebouw in te huren*.

Een advies, waarbij slechts de „berekende huurwaarde” wordt opgegeven, als gold het een nieuw te bouwen school, heeft bij inhuur in dit verband geen andere dan een orienteerende waarde; daarin kan hoogstens aanleiding gevonden worden het onderwijsdepartement „nieuwbouw” in overweging te geven.

Een bijzonder geval doet zich nog voor, wanneer een bijzondere school gehuisvest wordt in een geheel of gedeeltelijk vrijgekomen gouvernementsschool. In het algemeen zal daarvoor een door het departement B.O.W. vast te stellen billijke huur door het schoolbestuur verschuldigd zijn, welke dan als grondslag voor een eventuele subsidie kan worden aangehouden.

Filiaalscholen.

Ten aanzien van filiaalscholen is bepaald, dat de subsidie ten hoogste kan bedragen het verschil tusschen de subsidie, waarop voor de hoofdschool aanspraak zou kunnen worden gemaakt, indien deze school alle leerlingen der filiaalschool moest opnemen, en de werkelijk voor die school toegekende subsidie (vgl. o.a. *Stbld.* 1931 No. 517).

Bij een filiaalschool voor b.v. Mulo-onderwijs komen dus kamers voor directeur en onderwijspersoneel, vaklokalen, bergplaatsen enz. *niet* voor subsidieering in aanmerking; evenmin de terreinkosten, indien voor de oprichting van de *nieuwe te subsidieeren* lokalen op het erf van de hoofdschool voldoende ruimte aanwezig is.

Overzicht van geldende typen en kosten van scholen.

(nieuwbouw-uitbreiding).

A. SCHOLEN, WAARVOOR GEEN NORMAAL-ONTWERP BESTAAT.

Hiertoe behooren Hoogeschoolen en Middelbare Scholen, Normaal-, Kweek- en Opleidingsscholen, Muloscholen, Technische scholen en tenslotte Landbouwscholen, Ambachtsscholen en Huishoudscholen.

Nieuwbouw van genoemde onderwijsinrichtingen komt — in het bijzonder onder de huidige omstandigheden — slechts zelden voor, zoodat het gemis van een normaalontwerp, dat de beoordeeling van bouwplannen zou kunnen vergemakkelijken, niet van overwegend bezwaar is.

Ofschoon geen volledige normaalontwerpen aanwezig zijn, zijn voor enkele onderdeelen niettemin normen vastgesteld.

Onderwijslokalen.

De binnenwerksche afmetingen van de leslokalen kunnen voor *middelbare* scholen op 7.5×8 m, voor *muloscholen* e.d. op 7×7.5 m worden aangenomen; van de vaklokalen bij *muloscholen* bedragen deze afmetingen 8×10 m, van die bij *middelbare* scholen naar omstandigheden eventueel groter.

Gymnastieklokaal (speelloods).

a) Voor de gymnastieklokalen bij *H. B. S.-en*, *A. M. S.-en* en *Kweekscholen* werd in Maart 1929

een normaalontwerp vastgesteld (contr. No. 4671). De bouwkosten werden in genoemd jaar geraamd op ca. f 12.000.—.

Sinds medio 1931 geldt voor gymnastieklokalen bij genoemde scholen echter het in 1930 voor muloscholen e.d. opgemaakt normaalontwerp (contr. No. 4947), dat dezelfde afmetingen en indeeling heeft als eerstgenoemd ontwerp, echter van eenvoudiger constructie is, waardoor de bouwkosten met 20% verlaagd konden worden.

In den regel kunnen de in het ontwerp opgenomen douche- en kleedkamers bij internaten b.v. normaal-scholen en H. I. kweekscholen achterwege blijven.

b) Bij *technische*, *mulo* en *soortgelijke* scholen geldt voor het gymnastieklokaal het in October 1930 vastgestelde normaalontwerp (contr. No. 4947); bouwkosten in 1930 ca. f 9000.—.

Sedert 1932 worden bij openbare muloscholen geen speel- noch gymnastiekloodsen gebouwd, zoodat daarvoor ook bij bijzondere scholen sindsdien geen subsidie meer wordt toegekend.

Voorts moet voor de scholen sub a) en b) de vraag of naast een gymnastiekloods nog een speelloods gebouwd zal worden in het algemeen ontkennend worden beantwoord.

Diversen.

Voor subsidieering kunnen, tot naar omstandigheden te bepalen afmetingen, in aanmerking worden gebracht: kamers voor directeur en onderwijzend personeel; fietsenbergplaats; een bergplaats bij ieder vaklokaal; bergplaatsen voor leermiddelen en boeken; bediendewoning, gangen en overloopen.

Accessoires.

Voor *H. B. S.-en* en *Muloscholen* wordt aangenomen, dat op 12 leslokalen: 12 W. C.'s, een bediendeprivaat en een urinoir met 6 standplaatsen noodig zijn.

Voor *technische* scholen wordt per 50 jongens een privaat toegestaan, terwijl bij een volledige school nog gerekend kan worden op een urinoir met 3 standplaatsen en een bediendeprivaat.

Voor *normaalscholen* met internaat worden per 25 — 30 leerlingen, 3 badkamers en 3 privaten toegestaan.

B. SCHOLEN, WAARVOOR NORMAAL-ONTWERPEN BESTAAN.

1. Scholen voor Westersch Lager Onderwijs.

Dit zijn de *Eur. Lagere*, de *Holl. Chin.* en *Holl. Inl.* scholen en de *Schakelscholen*. Uit tabel 1 volgt, welke normaalontwerpen op verschillende tijdstippen voor deze scholen gegolden hebben;

echter dient nog de volgende toelichting te worden gegeven.

Het z.g. noodproject van 1924 ontstond uit den eisch tot verdere bezuiniging in verband met de toenmalige beperkte bouwcredieten. Bij wijze van tijdelijken maatregel werd daarom het normaalontwerp van 1923 verder versoberd door den bovenbouw te ontwerpen in den trant van de Inl. scholen 2e kl. Voor welke periode dit noodproject gegolden heeft, bleek niet precies na te gaan, doch zeker is dat het in de latere jaren geen toepassing meer vond, en het project 1923 weer algemeen als basis werd aangenomen. Van praktisch belang is deze onbekendheid overigens niet.

In afwachting van de totstandkoming van het normaalontwerp 1931, dat eerst ultimo December van dat jaar van kracht werd, werd echter besloten voor de in 1931 te bouwen scholen t.b.v. het Westersch Lager Onderwijs weder bedoeld noodproject te volgen.

Voor de in 1932 en daarna gebouwde scholen voor Westersch Lager Onderwijs geldt het in December 1931 vastgestelde normaalontwerp (contr. no. 5266), met dien verstande echter, dat dit ontwerp voor *schakelscholen* slechts geldt, voor zoover betreft afmetingen der lokalen, accessoires, fietsenbergplaats en bediendenwoning, doch dat de uitvoering voor deze categorie scholen geschiedt in tijdelijke constructie (z.g. bamboetype). Hiervoor wordt per schoollokaal, dus exclusief bijgebouwen, f 400.— toegestaan.

Er zij nog op gewezen, dat sedert begin 1926 bij deze scholen niet meer op een afzonderlijk privaat voor het onderwijzend personeel behoeft te worden gerekend, en dat aangenomen kan worden, dat per 50 jongens en per 40 meisjes telkens 1 privaat benodigd is. Voorts worden sedert 1930 bij deze scholen geen speelloodsen meer gebouwd.

Wat de *bouwkosten*, exclusief terreinkosten en architecten honorarium (zie hiervóór), betreft, zij het volgende opgemerkt.

Voor de vroegere typen zullen deze in ieder afzonderlijk geval beoordeeld moeten worden op de wijze als hiervoor uiteengezet.

De bouwkosten voor de in 1931 gebouwde scholen moeten worden gebaseerd op die van de vroeger volgens contr. no. 4094 gebouwde Inl. scholen 2e kl., hetgeen — hoewel de afmetingen van deze Inl. scholen kleiner zijn, — een juiste maatstaf geacht wordt, in verband met de destijds reeds ingetreden daling van materiaalprijzen en arbeidsloonen.

Deze bouwkosten, welke in *tabel 2* gegeven worden, dienen eventueel nog verhoogd te worden met de kosten van fietsenbergplaats en bediendenwoning.

De bouwkosten zooals deze voor 1932 en 1933 aangenomen kunnen worden, met uitzondering van die

voor den bouw van schakelscholen, zijn in kolom 6 van *tabel 1* aangegeven.

Voor de *schakelscholen* wordt, zooals reeds vermeld thans f 400.— per lokaal toegestaan, de bouwkosten der accessoires, fietsenbergplaats en bediendenwoning dienen naar rato bepaald te worden.

Het spreekt uiteraard vanzelf, dat in bijzondere gevallen (b.v. in verband met bijzondere fundeeringswijze) gemotiveerde extra kosten boven het standaardbedrag in rekening gebracht kunnen worden.

Voorts zal op gezette tijden overwogen moeten worden of deze standaardbedragen herziening behoeven, in verband met daling of stijging van de bouwkosten.

Voorts zij de aandacht er op gevestigd, dat uitgegaan werd van het normaalontwerp 1931 contr. no. 5266 — vakwerkbouw met halfsteensch vulling — omdat bijna uitsluitend volgens dit type gebouwd wordt, doch dat ook normaalontwerpen opgemaakt werden, waarbij andere materialen toepassing vonden (gedekwanden, betonvullingen enz. — contr. nos. 5265, 5303, 5304, 5306 t/m 5311). De keuze van het type is uiteraard van lokale omstandigheden afhankelijk, doch aangenomen kan worden, dat de bouw volgens een dezer typen voor de vastgestelde bouwkosten van kolom 6 van *tabel 1* in normale gevallen steeds mogelijk is.

(Wordt vervolgd).

COMMISSIE VOOR GEORGANISEERD OVERLEG.

II.

VERGADERING met den heer Mr. dr. J. A. M. VAN BUUREN Voorzitter der Salarisherzieningscommissie, den heer Ch. BEETS en met vertegenwoordigers van vakverenigingen als toehoorders, gehouden in het gebouw van den Volksraad, Batavia-Centrum, op

Vrijdag, 29 December 1933

(Aanvang 8.30 uur v.m.).

Steno-analytisch verslag, samengesteld ingevolge opdracht aan het hoofd van den Stenografischen Dienst van den Volksraad.

VOORZITTER: Prof. Mr. H. ZEIJLEMAKER Jzn.

Ten aanzien van verschillende bepalingen in de bezoldigingsregeling, vermeld in hoofdstuk V, zijn eenige vragen gesteld met betrekking tot de in art. 3 behandelde vaststelling van aanstellingseischen. In bedoeld art. is vermeld dat, voor zoover de in de bijlagen A tot D opgenomen schalen de eischen van benoembaarheid tot een betrekking niet zijn vermeld dan wel de vaststelling door de Regeering of de Kroon is geschied, deze eischen zullen worden geregeld door de tot benoeming bevoegde autoriteiten. Nu is er een pleidooi gehouden voor een uniforme centrale vaststelling van de aanstellingseischen. De Regeering stelt zich echter op het standpunt, dat in de meeste gevallen een gedecentraliseerde vaststelling van deze eischen practischer is. Een beslissing in deze is echter nog niet genomen. Het maakt een punt van

onderzoek uit, voor welke betrekkingen de benoeming centraal en voor welke betrekkingen de benoeming decentraal zal geschieden. Uiteraard zal men daarbij niet uit het oog verliezen dat in verschillende gevallen centrale vaststelling der aanstellingseisen praktische voordeelen kan bieden. Een wijziging in het desbetreffende artikel is dus te eenenmale overbodig.

Bij art. 4, de aanvangsbezoldiging bij aanstelling betreffende, is de vraag gesteld of de Regeering bereid is, in dat artikel een clause in te lassen waardoor voor de volledig geschikten een normale promotiegang gewaarborgd wordt. Een dergelijke waarborg kan echter onmogelijk door de Regeering gegeven worden en het is dan ook te eenenmale uitgesloten, dat in de bezoldigingsregeling vast te leggen.

Ten aanzien van art. 7 betreffende het toekennen van weddeverhoogingen is de vraag gesteld, of de Regeering het desbetreffend advies van de Commissie voor Georganiseerd Overleg inzake „straffen en beroep” niet wil overnemen.

Het is spreker in den korten tijd, dien hij beschikbaar heeft gehad, niet mogelijk geweest zich precies op de hoogte te stellen van wat hieromtrent in het advies der commissie van overleg voorkomt. Het gaat hier echter niet om een uitstel van weddeverhoging als straf, maar om een uitstel hetzij wegens niet volledige geschiktheid, hetzij wegens bepaalde tekortkomingen. Het ligt niet voor de hand, een gelijke procedure toe te passen voor het uitstellen eener verhoging als straf en het uitstellen als zoeven uiteengezet.

Uitstel van weddeverhoging op grond van zuivere dienstfeiten is een zaak, die naar de meening van de Regeering steeds in handen van de betrokken dienstleiding zal moeten blijven. In het advies van de commissie van overleg is voorgesteld een onpartijdige instantie in het leven te roepen, die dan de betrokken besluiten van een dienstleiding zou kunnen beoordelen, doch spreker acht zulks niet uitvoerbaar. Beoordeling van aangelegenheden, die zuiver tot het terrein van een dienstleiding behooren, is niet voor zulk een instantie weggelegd.

Over de inpassing zijn enkele concrete vragen gesteld, die later kunnen worden behandeld, wanneer de commissie de volgende week weer bijeenkomt. Alleen kan hier thans de algemeene opmerking worden gemaakt, dat de inpassing gegrond is op het denkbeeld, de landsdienaren in het B.B.L.-raamwerk te houden tot op het oogenblik dat zij in de nieuwe schalen overgaan. Alle voordeelen der bestaande B.B.L. blijven gehandhaafd, tot dat moment, maar uiteraard ook alle nadeelen. Als nadeel is te beschouwen, dat de totale diensttijd volgens de B.B.L. beslissend was, niet de diensttijd in de vervolgbetrekking. Reeds is uitvoerig uiteengezet, dat de inpassing practisch geheel is gebaseerd op den schaaldienst. Men wordt ingepast op de basis, waarop men op het oogenblik is ingedeeld.

Omtrent de overgangsbepalingen zijn verschillende belangrijke vragen gesteld. De eerste is deze, wat gebeuren zal met de diplomatoelagen, die niet in de herziene B.B.L. zijn overgenomen. Uit het feit, dat deze niet zijn overgenomen, volgt, dat deze toelagen per 1 April zullen worden afgeschaft. Art. 19 nu bepaalt, dat niemand op het oogenblik van invoering der herziene regeling met meer dan 25% zal achteruitgaan. Gevraagd is of de overgangsbepaling in dit artikel op de diplomatoelagen zal worden toegepast. Uit de termen van art. 19 echter blijkt duidelijk, dat de overgangsbepaling alleen van toepassing is op die toelagen, waaromtrent art. 17 lid 2 uitdrukkelijk verklaart, dat

„onder bezoldiging volgens de oude regeling mede worden verstaan toelagen, op die regeling berustend, voorzover zij medetellen voor de berekening van wachtgeld, bezoldiging buiten werkelijken dienst, verlofsbezoldiging en pensioen”.

Alle toelagen waarmede zulks niet het geval is, zijn beschouwd als extra-inkomsten, die alleen zoolang kunnen worden gehandhaafd als een bepaalde dienstnoodzaak daarvoor aanwijsbaar is. Is zulks niet het geval, dan heeft men er steeds mede kunnen rekening houden, dat deze toelagen op betrekkelijk korten termijn zouden kunnen worden ingetrokken.

Omtrent de niet in de B.B.L. geregelde toelagen zullen nog nadere voorzieningen worden getroffen. In het algemeen kan daaromtrent worden verklaard, dat zij in hoofdzaak zullen worden afgeschaft of althans sterk zullen worden beperkt.

T.a.v. de kindertoelagen is gevraagd daarvoor een overgangsbepaling te ontwerpen en die alsnog in de nieuwe regeling op te nemen. Men bedoelde met deze vraag waarschijnlijk te verzoeken, of de kindertoelagen nog voorloopig op het oude peil van 2% der nominale bezoldiging zouden kunnen worden gehandhaafd.

Dit is niet mogelijk. In de naaste toekomst zal alles moeten worden ingesteld op de nieuwe salarisregeling en zullen dus ook de kindertoelagen hun grondslag moeten vinden in de in het nieuwe schema opgenomen salarissen. Zeer zeker kan dus geen bijzondere maatregel, teneinde tijdelijk nog de kindertoelagen op den ouden voet uit te voeren, getroffen worden. Tegenover het argument, dat zulks met de toelage voor ambtskosten wel het geval is, wordt gesteld dat dit alleen is geschied omdat het hier betreft enkelen die door art. 22 lid 1 door een speciale korting worden getroffen en anders in zeer bijzondere mate zouden dalen tot onder het peil, waarop zij in het algemeen bij de nieuwe regeling worden gesteld.

De artt. 19 en 21 tesamen houden den grondslag in van een specialen overgang van het oude naar het nieuwe stelsel. Art. 19 lid 1 luidt:

„Aan hen, wier nieuwe bezoldiging op 1 April 1934 minder bedraagt dan 75 procent van de hun volgens de oude regeling op 31 Maart 1934 toekomende ongekorte bezoldiging, wordt een overgangsbezoldiging toegekend boven de nieuwe bezoldiging tot een zoodanig bedrag, dat de bezoldigingsachteruitgang 25 procent bedraagt van de oude, ongekorte bezoldiging”.

(Wordt vervolgd).

Tegemoetkoming van Landswege.

Wijl deze regelen uit den aard der zaak geen nadere toelichtingen van noode hebben, heb ik derhalve gemeend te kunnen volstaan deze regelen hieronder te laten volgen zonder meer. Dit is gedaan ook om hen, die geen Staats- en Bijbladen te hunner beschikking hebben, tegemoet te komen.

Regelen opgenomen in Staatsblad 1904 No. 223.

Artikel 1.

Aan hen, die door welbewezen ziels- of lichaamsgebreken belet zijn langer te dienen en wier diensttijd minder dan vijf jaren bedraagt, kan een tijdelijke onderstand toegekend worden, gelijk aan het pensioen, dat zij hadden kunnen bekomen wanneer zij op het tijdstip van hun ontslag een diensttijd van vijf jaren hadden gehad.

Deze onderstand wordt dan voor èèn jaar verleend, en kan vier malen, telkens voor een jaar, vernieuwd worden, als de redenen van de afkeuring van den

ambtenaar nog in die mate blijken te bestaan, dat hij niet geschikt geacht zou kunnen worden om weder in den Indischen dienst te worden opgenomen.

De tijdelijke onderstand kan, na gedurende vijf jaren genoten te zijn, in een tot wederopzeggens voortdurenden onderstand van hetzelfde bedrag veranderd worden, zoo de redenen van afkeuring — zelve of in hare gevolgen — den titularis dan nog blijvend ongeschikt voor den Indischen dienst moeten doen achten.

Wanneer aan tijdelijken onderstand, die niet door een tot wederopzeggens voortdurenden vervangen wordt, in totaal minder genoten is dan het beloop van de bijdragen aan de Indische burgerlijke pensioenen, die de ambtenaar voldaan heeft, wordt hem als aanvulling van den genoten onderstand het verschil tusschen die twee bedragen ook uitbetaald.

Artikel 2.

Aan hen, die wegens welbewezen ziels- of lichaamsgebreken na een vijfjarigen of langeren dienstdienst ontslagen doch niet in het genot van pensioen gesteld zijn, kan tot wederopzeggens toegekend worden een onderstand gelijk aan het tot volle guldens afgeronde vier/vijfde deel van het pensioen, dat hun, bij pensionneering op het tijdstip van ontslag, verleend had kunnen worden, of, indien dit vier/vijfde deel minder zou zijn dan het bedrag van het pensioen voor vijfjarigen dienst, een onderstand tot dat bedrag.

Artikel 3.

Aan hen, die, niet op verzoek en om andere redenen dan welbewezen ziels- of lichaamsgebreken, ontslagen zijn, kan:

- a. wanneer hun dienstdienst minder dan tien jaren bedraagt, als onderstand voor ééns toegekend worden eene som gelijk aan het beloop van de door hen betaalde bijdragen aan de Indische burgerlijke pensioenen, welke som dan bij herplaatsing in vasten Indischen burgerlijken dienst weder te restitueeren is;
- b. wanneer hun dienstdienst tien of meer jaren bedraagt, tot wederopzeggens toegekend worden een onderstand gelijk aan het tot volle guldens afgeronde vier/vijfde deel van het pensioen, dat hun, bij pensionneering op het tijdstip van ontslag, verleend had kunnen worden, zullende voor hen, wier dienstdienst minder dan twintig jaren bedraagt, de onderstand niet langer bestendig kunnen worden dan gedurende een tijdvak gelijk aan de helft van den dienstdienst.

Behoudens dezen maximalen termijn kan de sub b bedoelde onderstand, na opgezegd te zijn, weder verleend worden.

Artikel 4.

Onder dienstdienst, als waarvan in de voorgaande

artikelen sprake is, wordt verstaan dienstdienst in den zin van de voor den betrokken persoon bij zijn ontslag gegolden hebbende pensioenbepalingen.

Artikel 5.

De in de artikelen 1, 2 en 3 bedoelde onderstanden worden toegekend en opgezegd in Nederland door Onzen Minister van Kolonien, in Indië door den Gouverneur-Generaal.

Voor zoolang de noodige gegevens ter vaststelling van den te verleenenden onderstand ontbreken, kan een voorloopige onderstand worden toegekend.

Het tijdstip van ingang van de in de artikelen 1 en 2 en in artikel 3b bedoelde onderstanden wordt bij de toekenning daarvan vastgesteld.

De betaalbaarstelling van die onderstanden geschiedt op de wijze als ten aanzien van de pensioenen gebruikelijk is.

Zij worden niet uitbetaald zoolang de titularis geregelde inkomsten ten laste van den Staat of van zijne Koloniën en bezittingen geniet, en vervallen wanneer de titularis buiten Onze toestemming zich in vreemden krijgsmilitairdienst begeeft of eene door een vreemde Regeering opgedragen openbare bediening aanneemt.

Artikel 6 (Overgangsbepaling).

Aan hen, die vóór het in werking treden van dit besluit ontslagen zijn en onder de termen vallen van de artikelen 1, 2 en 3, zal alsnog onderstand op den voet van dit besluit kunnen worden toegekend.

Zij, die onder de termen vallen van artikel 1 en aan wier ontslag reeds vijf of meer jaren verlopen zijn, kunnen in het genot gesteld worden van den in dat artikel bedoelden, tot wederopzeggens voortduren den onderstand, zonder voorafgaanden tijdelijken onderstand.

Artikel 7 (Slotbepaling).

Onderstand volgens dit besluit wordt niet verleend dan op aanvraag van of namens den ontslagene.

Tot de betaalbaarstelling wordt niet overgegaan dan nadat — bij de aanvraag of daarna — overgelegd is eene verklaring, dat alle tot de Gouvernements archieven behorende stukken, die de ontslagene onder zich had, zoowel oorspronkelijke als afschriften, uittreksels of minuten, ter beschikking van de Regeering zijn gesteld, of dat hij zoodanige stukken niet onder zich gehad heeft.

Leden werft Leden!

Maakt Uw organisatie sterk.

Verschenen bij A. C. Nix en Co. te Bandoeng, de volgende uitgaven:

„ZAKBOEK VOOR TECHNICI”

Een handig boekje met een keur van gegevens en wenken op technisch gebied, samengesteld door J. H. van Mechelen en vele medewerkers. Omvang ruim 460 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 2.90; voor niet leden f 3.50.

„HET VERVAARDIGEN VAN NOMO- EN DIAGRAMMEN”

door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W.

Een zeer practische handleiding voor het maken van nomo- en diagrammen, met vele voorbeelden en figuren. Omvang 45 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.35; voor niet leden f 1.75.

„HET TRACEEREN VAN WEGEN EN BESCHOUWINGEN OVER WEG-CONSTRUCTIES”

3e druk

omgewerkt en herzien door G. J. HEIJMERING, gepens. Arch. B. O. W. Omvang 95 blz.

Prijs voor leden V. v. B. f 1.50; voor niet leden f 2.—

Toezening geschiedt franco, indien remise bij bestelling.

ONZE BOEKENLIJST

Bij onzen Voorzitter, W. H. Th. MARCUS, Heveaweg No. 24, Meester-Cornelis, zijn de ondervolgende boeken te krijgen, na toezending van de kosten per postwissel. Geeft deze lijst ook ter inzage aan Uwe kennissen, die (nog) geen lid zijn der Vereeniging van Bouwkundigen. Bij beduidende afname kunnen wij korting op provisie toestaan.

1. Staten voor de berekening van grondverzet	à f 0.30	franco p.p.	f 0.40
2. Een économischer werkwijze voor oppervlakte-asphalteering. „ „	1.—	„	1.10
3. Technische Hygiëne „Watervverzorging”	2.50	„	2.75
4. Knikmonogram	0.25	„	0.30
5. Keuring van dakpannen	0.15	„	0.20
6. Opgave Architects-examen 1929	0.75	„	0.85
7. Opgave Architects-examen 1930	1.—	„	1.10
8. Statisch bepaalde en niet-statisch bepaalde balken	0.75	„	0.85
9. Grepen uit de leer der Hydraulica	1.25	„	1.35
10. Gewapend-beton. Statica en sterkteleer. Deel I	2.50	„	2.60
11. Gewapend-beton. Deel II	4.—	„	4.20
12. De beteekenis van den cementsteen in gietbeton.	1.—	„	1.10
13. Krachtleveringsmachines.	2.—	„	2.10
14. De Compensatie-planimeter	0.25	„	0.30
15. Ranglijstenboekje Schaal B. 12 personeel bij de B. O. W., en ledenlijst V. v. B.	0.25	„	0.30
16. Complete oude jaargangen I. B. T., zoolang de voorraad strekt, voor leden V. v. B. en abonne's I. B. T. tegen een zeer gering bedrag verkrijgbaar. Haast U, want wij willen den voorraad spoedigst opruimen!			
17. De B. B. L. en Indianisatie	à f 0.50	franco p.p.	f 0.60

Bij bestellingen boven f 10.— geven wij 10% korting; boven f 25.— kunnen wij 15% korting toestaan. Bestellingen tot een hooger bedrag nader overéén te komen.